

BIBLIOGRAFIA

AULADELL I SERRABOGUNYÀ, Joan.— *La Mare de Déu del monestir de Sant Cugat*.— Esbart de Sant Cugat. Sant Cugat del Vallès, 1990.— 28 pàgs. amb il·lustracions.

El nostre consoci Joan Auladell, amb motiu de la descoberta documental feta en el decurs de la restauració d'aquesta imatge procedent del monestir de Sant Cugat del Vallès, i avui conservada en el Museu Soler i Palet, de Terrassa, ha reeditat un treball que va publicar a la revista "Guia", de la parròquia de Sant Cugat (1953-54), en el qual identificava aquesta Mare de Déu, conservada entre els anys 1912 i 1916 en el monestir, i ingressada a la col·lecció Soler i Palet poc abans de la mort d'aquest il·lustre terrassenc (1921). Aquest treball (pàgs. 5-16) ha estat actualitzat i anotat; és una història de la devoció mariana del monestir i d'aquesta imatge. Completa aquest fullet un extracte dels "Estudis Santcugatencs", núm. 2 (1983), en el qual Rafael Bastardes publicava un treball titulat *La Mare de Déu de Sant Cugat. Estudi plàstic i estilístic* (pàgs. 17-23). Completa la publicació una cronologia de Ramon de Banyeres, abat de Sant Cugat (1215-1225?) (pàgs. 25-28), redactada també per Joan Auladell.

La publicació d'aquests treballs anteriors a la troballa documental que ens ha permès la seva exacta datació, ajuden a valorar la importància d'aquesta imatge, que a partir d'ara serà cabdal per als estudis de l'escultura romànica catalana. Felicitem Joan Auladell per la seva iniciativa, i a tots els que han fet possible l'edició d'aquest llibre.

J-F. C. i F.

* * *

Santa Eulàlia d'Encamp. Evolució històrica d'un edifici. Segles IX-XX.— Patrimoni Artístic Nacional. Memòries del Patrimoni, 2.— Andorra la Vella, 1989.— 133 pàgs., amb il·lustracions.

La intervenció arquitectònica de David Mackay, Josep Martorell i Oriol Bohigas (1987-1989) a les restes de l'església romànica de Santa Eulàlia d'Encamp ha donat lloc a un ampli estudi històrico-arqueològic del monument, conjunt en el qual hem de destacar el seu esvelt i espectacular cloquer, l'única part de l'edifici romànic respectada per la reforma de 1924-1926, en la qual es va aterrar l'absis romànic.

La recerca feta en aquest jaciment queda plenament estructurada en els quatre capítols en què es divideix el llibre: geografia i història del poble d'Encamp; l'evolució de l'edifici fins a l'any 1989; l'estudi de les restes de la cultura material trobades en l'excavació; i finalment temes d'antropologia social i física. Felicitem el govern andorrà i la conselleria d'educació i cultura per aquesta publicació, i a tots els que han fet possible aquesta recerca, en especial el seu organitzador, el senyor Xavier Llovera. El treball fet és exemplar, agradi o no la solució de la intervenció arquitectònica de Mackay/Martorell/Bohigas, la qual ha donat una certa dignitat al conjunt, després de la desafortunada intervenció dels anys vint.

J-F. C. i F.